

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.7/2022/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrben, a 2022. március 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2021. november 16. napján kelt 16.B.124/2018/145. számú ítéletét az elsőfokú ítélet záradékát Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozóan törli, és az ítéletet annyiban változtatja meg, hogy

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2021. április 20. napjától 2021. szeptember 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt,

valamint

a 2021. szeptember 24. napjától 2021. november 16. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt számítja be.

A beszámításnál egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, bűnügyi felügyeletnél egy napi szabadságvesztésnek három nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2022. február 24. napjától a mai napig fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

I n d o k o l á s

[1] Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] állapította meg, és ezért őt 3 év fogház fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A pénzbüntetés megfizetésére részletfizetést engedélyezett, rendelkezett a meg nem fizetés esetére irányadó szankciókról, a szabadságvesztésbe beszámította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

[3] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 108.864.180,- forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Rendelkezett a bűnügyi költségről, a magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította, valamint a zárolt devizaszámlán lévő összeget a megállapított vagyoni jellegű joghátrányok, illetőleg bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. r. vádlott és védője kizárólag a vagyonekbevételezés „revíziója” céljából jelentett be fellebbezést.

[6] Fellebbezésüket a védő írásban indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a vagyonekbevételezés jogcímében. A vádlott vagyonát ugyanis a közjegyző 23014/N/2021/21. számú hagyatékátadó végzésben foglalt hagyatéki vagyon képezi. A megszerzés idejére tekintettel a korábbi időpontokban megszerzett vagyontárgyak nem sorolhatók abba a körbe, melyet a Btk.74-74/a §-i érinthetnek. Kifejtette, hogy legfeljebb az ausztriai ingatlan a tekintetében – a ráfordítás arányában lehet helye a vagyonekbevételezésnek.

[7] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.101/2021/6-I. szám alatti átiratában a vagyonekbevételezésre vonatkozó fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Kitért arra, hogy a felülbírálat a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulatra figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Rámutatott, hogy a tényállást az I. r. vádlott 2021. november 16-án tett beismerő vallomására alapította az elsőfokú bíróság, azt az egyéb bizonyítékokkal összevetve megalapozottnak tartotta. Helyesnek látta az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségre és a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésére vont következtetést is. Egyetértett a kiszabott büntetésekkel és mellékbüntetéssel is. A tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a cselekmény elkövetése révén gazdagodott, ezért a Be. 75. § (1) bekezdés a) pontjában írt törvényi rendelkezés alkalmazása helytálló. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet hagyja helyben, és a kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú jogerős határozatig eltelt időt is.

[8] A nyilvános ülésen jelen lévő védő és a fellebbviteli főügyészség képviselője a korábbi - fentebb rögzített - álláspontját fenntartották.

[9] A védő ugyanakkor utalt arra is, hogy a Kúria 69. számú Büntető Kollégiumi Véleményének figyelembevételével is a vagyonekbevételezés tárgyát illetően az írásban előterjesztett álláspontja irányadó.

[10] Az I. r. vádlott és védője fellebbezése nem megalapozott, a Győri Fellebbviteli Főügyészség indítványa - lényegét tekintve - helytálló.

[11] Minthogy az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag a vagyonekbevételezés intézkedésével kapcsolatos rendelkezését érintette az I. r. vádlott és védőjének fellebbezése, így a másodfokú bíróság a 2021. november 16-i jegyzőkönyv alapján ellenőrizte a fellebbezési nyilatkozat kereteit, és e körben megállapította, hogy minthogy a fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelő, a fellebbezők az 584. § (1) bekezdése alapján megjelölték, hogy az ítélet mely rendelkezését sérelmezték, ezért a Be. 590. § (3) bekezdés alapján a felülbírálat terjedelme korlátozott, vagyis a másodfokú bíróság kizárólag az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részét bírálja felül.

[12] A felülbírálat ekképp nem érinthette a bíróság által megállapított tényállást, melynek része, hogy az I. r. vádlott bűncselekményével összesen 108.864.180,- forinttal jogosulatlanul gazdagodott (az elsőfokú bíróság ítéletének [11]-[16] bekezdése).

[13] A felülbírálat terjedelmétől függetlenül az ítéltábla – az időközben beszerzett okiratok alapján – megállapította, hogy a vádlott 2022. február 24. óta a Veszprém Megyei Büntetésvégrehajtási Intézetben fogva van.

[14] Bár a fellebbezés nem terjed ki a bűncselekmény minősítésére, a korlátozott felülvizsgálat keretében azonban az ítéltábla vizsgálta azt, hogy a tényállás megállapítását követően az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott cselekményét törvényesen minősítette-e. A Btk. vonatkozó szakaszának felhívásával az elsőfokú ítélet [17] bekezdésében írt jogi minősítéssel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[15] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tévesen látta el jogerősítő záradékkal az I. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet, ugyanis ez a rendelkezés kizárólag akkor alkalmazható, ha valamennyi rendelkezés jogerőre emelkedett a vádlottal szemben.

[16] A Be. 458. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata azon a napon emelkedik jogerőre, amikor a fellebbezésre jogosultak úgy nyilatkoztak, hogy az ügydöntő határozatot tudomásul veszik, vagy a fellebbezést visszavonták.

[17] A Be. 457. § szerint a fellebbezés az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését abban a részben függeszti fel, amelyet a fellebbezés folytán eljáró bíróság felülbírál. Az ügydöntő határozat részlegesen emelkedik jogerőre, ha van olyan rendelkezése, amelyet a fellebbezés folytán eljáró bíróság nem bírál felül. A joghátrányra vonatkozó, a vádlott javára bejelentett fellebbezés, enyhítés érdekében bejelentett fellebbezésnek tekintendő a Be. 595. § helyes értelmezése szerint.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerinti - kizárólag az intézkedést kifogásoló - fellebbezés bejelentésére került sor, mely természetét nézve korlátozott fellebbezés.

[19] A korlátozott felülbírálat esetén is a Be. 590. § (5) bekezdés a) és c) pontja is a másodfokú bíróság feladatává teszi ugyanakkor a fellebbezésekkel nem érintett rendelkezés felülbírálatát.

[20] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában nem emelkedett jogerőre részben sem.

[21] A bűnösségre volt helyes jogkövetetés mellett az ítéltábla vizsgálta az I.r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrány nemét és mértékét.

[22] Terhelt1 vádlottal szemben első fokon kiszabott szabadságvesztés és mellékbüntetés megfelelően tükrözte a vádlott személyében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességét, mellyel az ítéltábla is egyetértett.

[23] Az intézkedésként alkalmazott vagyonek Kobzáshoz kapcsolódóan a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjának törvényi szövegét az elsőfokú bíróság ítéletének [19] bekezdése szakszerűen rögzítette, és rámutatott arra, hogy a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra vagyonek Kobzást kötelező elrendelni. A Btk. 75. § (1) bekezdés b) pontja alapján a vagyonek Kobzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni. E kötelező törvényi rendelkezéseknek az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett, ezért a fellebbezéssel nem támadott ítéleti tényállás mellett ezen intézkedés alkalmazása sem jogcímében, sem pedig összszersűségében eredménnyel nem volt támadható.

[24] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2021. április 20. napjától április 22. napjáig őrizetben volt, majd ezt követően letartóztatása 2021. szeptember 23-ig tartott. Terhelt1 I. r. vádlott ezen időpontot követően az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig bűnügyi felügyelet alatt állt. A bűnügyi felügyelet jellege megfelelt a Btk. 92. § (1) bekezdésben foglalt feltételeknek, így az elsőfokú bíróságnak a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont III. fordulata alapján kellett volna rendelkezni a beszámításról.

[25] Miután sem időtartamában, sem tartalmában a beszámításra vonatkozó rendelkezés nem felelt meg a törvényes követelményeknek, ezért ezt az ítéltábla a rendelkező részben meghatározottak szerint helyesbítette.

[26] Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy a fellebbezési főügyészi átiratnak a további beszámításra vonatkozó indítványa azért nem megalapozott, mert az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetését követően meghozott, a 145. számú jegyzőkönyvben írt végzésében pusztán arról rendelkezett, hogy az I. r. vádlott tartózkodási helyét nem változtathatja meg, egyébként pedig minden hétfőn jelentkezési kötelezettségének kell eleget tennie. Az ilyen feltételek mellett megszövegezett végzés már nem felel meg a Btk. 92. § (1) bekezdésében írt, a bíróság számára beszámítási kötelezettséget előíró törvényi feltételeknek, ugyanis ez utóbbi végzésben a lakás, egyéb helyiség, intézmény, vagy ahhoz tartozó bekerített hely engedély nélküli elhagyásának lehetőségéről egyáltalán nem szól.

[27] Minthogy az előző – bűnügyi felügyeletet előíró – végzés az elsőfokú ítélet meghozatalakor automatikusan hatályát veszti, a Be. 552. § (1) bekezdése alapján a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedésről nyomban határozni kell, vagyis a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig tartó kényszerintézkedésről új határozatot kell hozni, melyben valamennyi törvényi feltétel fennállását biztosítani kell ahhoz, hogy egyértelmű legyen a büntetésbe beszámítás későbbi lehetősége.

[28] A fentiek értelmében az ügyészi átirat beszámításra vonatkozó indítványának teljesítését az ítéltábla mellőzte, minthogy a bűnügyi felügyelet fenntartásáról szóló végzésben a Btk. 92. § (1) bekezdésében írt feltételek nem teljesültek, az I. r. vádlott nem házi őrizet jellegű bűnügyi felügyeletet töltött az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően.

[29] Az elsőfokú bíróság által tévesen megállapított záradék alapján az I. r. vádlott szabadságvesztének fogamatba vétele megtörtént. Ennek időpontja az iratokból pontosan megállapítható volt. Az így eltelt időt az ítéltábla a Be. 92. § és 92/B. § értelemszerű alkalmazásával a szabadságvesztésbe beszámította.

[30] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján - a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján is – megváltoztatta, és a törvénynek megfelelő határozatot hozott.

Győr, 2022. március 2.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

dr. Zsámboki Györgyi sk.
bíró

A Győri Törvényszék 2021. november 16. napján kelt 16.B.124/2018/145. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában 2022. március 2. napján jogerős.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke